

Els Amics, millor entre amics

Els Amics de les Arts, djous a La Mirona X.C.

El dissabte 16 de maig del 2009, un jove grup de pop-rock anomenat Els Amics de les Arts va actuar amb una altra banda emergent, Lobster, a La Bombolla, la sala petita de La Mirona de Salt. Hi van assistir unes 40 persones: Els Amics de les Arts encara no havien publicat *Bed & Breakfast* (Discmedi, 2009), el disc que els va obrir les portes de l'èxit. Uns anys, molts concerts i alguns premis Enderrock després, el grup va tornar a La Mirona ja consolidat com un dels grans del país, el 23 de febrer del 2013, i va omplir la sala gran amb uns 1.800 espectadors. D'aquesta llarga relació amb la sala de concerts saltenca, els músics en van parlar djous al vespre, a l'inici del concert-xerrada que Els Amics de les

Arts van oferir a La Mirona, davant d'unes 150 persones –autèntics militants, que va exhaurir en dos minuts les invitacions per assistir-hi–, com els que també han portat a terme a diferents punts del país en locals semblants, per començar a escalfar motos de cares al seu 20è aniversari, que el grup celebrarà el 25 de juliol amb un gran concert al Poble Espanyol de Barcelona, l'únic que oferirà a Catalunya el 2025. Com ja van fer a principi d'aquesta setmana al Teatre Escorxador de Lleida i a sala El Cau de Tarragona, i ho faran també aquest vespre a la Casa Orlandai, de Barcelona, a tot arreu amb les invitacions exhaurides, el tres Amics de les Arts van interpretar a La Mirona mitja dotzena de cançons en format acústic. I sobretot hi van xerrar molt, gairebé tant com als concerts dels primers temps, per reivindicar el paper fonamental de les sales com La Mirona en el creixement dels grups, per explicar els seus plans per al 20è aniversari –que inclouen també “el disc que havíem somiat”, amb vint clàssics de la casa reinterpretats amb molts col·laboradors de diferents generacions de la música catalana– i per contestar les preguntes dels seus fidels seguidors i seguidores.

“A casa meva passa ara amb vosaltres el mateix que passava a casa dels meus pares amb en Serrat: les vostres cançons sonen a totes hores i ja ens les sabem de memòria”, va explicar una fan que va tenir el seu primer contacte amb la música dels Amics al mig de la sabana africana. Entre cançons com ara *Tots els homes d'Escòcia*, *Déjà-vu*, *Les paraules que triem no dir*, *No ho entens* i les gairebé inevitables *Louisiana* o *els camps de cotó* –de la qual van explicar l'origen, a petició d'un altre fan– i *Jean-Luc*, com a gran colofó, Dani Alegret, Joan-Enric Barceló i Ferran Piqué es van mostrar tan propers i divertits com sempre per convocar tothom, també a través d'un vídeo, a trobar-se el 25 de juliol “a la plaça del poble, que és on queden els amics [http://www.elsamicsdelesarts.cat/]”. A la sortida, els assistents podien apuntar en uns post-it les 5 cançons que voldrien escoltar al Poble Espanyol, amb una advertència prèvia: “No hi poseu Jean-Luc, Louisiana ni Ja no ens passa, que aquestes segur que les farem”.

Publicat a:

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/2469568-els-amics-millor-entre-amics.html>